

צרת ערוה לב"ש

ברת, וכדמכוואר בגם' דף י"ד ע"א דאף לב"ש ערוה תליי באיסור ברת - אמר ר"א ע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות מודים שאין ממזר אלא מי שאיסורו איסור ערוה ועונש ברת. ולכן לב"ש כיון שבמוקם אחת"א איןנו עונש ברת פקע השם ערוה ואין כאן צרת ערוה.

והנה לב"ה דחוшибין לה בעורה אף דאינו עונש ברת במקום דאחאה"א צריך לומר דסבירי דאף דאינו עונש ברת זה מדין צרכי דאחאה"א שלא בעינן שיתחייב ברת בפועל אלא שם האיסור הוא איסור ברת, ולכן אף דאין איסור חל על איסור ואינו עונש ברת מ"מ שם האיסור הו איסור ברת. ובזה חולקין ב"ש דמה דין בפ"ע דין הגברא גענש, אלא דלענין ברת לא חל האיסור כלל, ואינו דין בעונש לחוד, אלא דמה דין חל לעניין העונש מראה דיש פגם באיסור עצמו ולכן לא נחשב עוד לאיסור ברת ומשתנה עצם שם האיסור, דלב"ה אין איסור חל על איסור heißt רק לעניין חלות העונש אבל מ"מ שם האיסור בשלמותו ונחשב עדין לאיסור ברת, ולבד"שacha"א הוי דין בעוצם חלות האיסור כלפי העונש ומשתנה עצם שם האיסור ולא נחשב עוד לאיסור ברת, ולכן אין כאן איסור ערוה רק איסור אהות� ערוה, והשם ערוה תלוי בעונש ברת, ולכן אף דחל האיסור אבל כיון דלענין העונש אמרין דאחאה"א הרי משתנה עצם שם האיסור שהרי השם ערוה תלוי באיסור

בגמ' דף י"ג ע"ב אמר רבא טעמייהו בדבר שצורת ערוה מתייבמות דין איסור חל על איסור ואין איסור אהות� ערוה תליי באתה דאין איסור אהות ערוה חל על איסור אהות אה. והנה בגמ' ל�מן ל"ג ב' איתא דאפיילו למ"ד דין איסור חל על איסור מ"מ נCKER בין הרשעים גמורים, וכתבו האחרונים (עיין בשות' בית הלוי ח"א סי' מ"ד) דimbואר דאף למ"ד דין איסור חל על איסור הינו שאינו עונש על שנייהם מ"מ עצם האיסור חל איסור. ולפ"ז צ"ע בדינה דב"ש שהרי איפילו אין איסור חל איסור זה רק לעניין עונשים אבל עצם השם איסור חל ולכן אף לב"ה היתה צרת ערוה צריכה להיות פטורה שהרי חלה השם אהות אה, אם לא שניים דבזה גופא נחלקו ב"ה וב"ש, דלב"ה חל האיסור ורק לעניין עונשים נאמר דין דין איסור חל על איסור, ולבד"ש לא חל האיסור כלל. ולפ"ז לב"ש במקום איסור חל על איסור לא יCKER בין הרשעים גמורים. ועיין בגמ' יבמות דף ל"ב ב' דנחלקו בזה רבבי יוסי ור"ש אי נCKER בין רשיים גמורים.

והנל"פ בטעםא דב"ש דאף לב"ש דין דאחאה"א נאמר רק לעניין עונשים ולא לעניין חלות עצם האיסור, אלא דכאן מדובר לעניין פטור צרה מטעם הדמי צרת ערוה, והשם ערוה תלוי בעונש ברת, ולכן אף דחל האיסור אבל כיון דלענין העונש אמרין דאחאה"א הרי משתנה עצם שם האיסור שהרי השם ערוה תלוי באיסור